

ISSN: 1999-5601 (Print) 2663-5836 (online)

Lark Journal

Available online at: <https://lark.uowasit.edu.iq>

*Corresponding author:

Asst. Lect. Zhino Abdulrahman
Mumamad

Ministry of Education-General
Directorate of Education,
Sulaymaniyah

Email:

zhinoabdulrahman1989@gmail.com

Keywords: Kurdish Classical
Poetry, Religion, Issue of Death,
Dimensions of Death, Nali.

ARTICLE INFO

Article history:

Received 21 Jun 2025

Accepted 14 May 2025

Available online 1 Jul 2025

The Reflection of the Different Dimensions of Death in Nali's Works

Abstract:

One of the most persistent existential questions posed by humanity is the question of the nature of death. All divine and earthly religions, along with philosophical, social, psychological, and cultural schools of thought, have worked intensively and profoundly to find answers to this question in order to bring comfort and psychological peace to the human soul. Literature is one of the fields of human knowledge, as it reflects the products of human thought, intellect, and emotion. The issue of death has always been a recurring theme in literature and has been deeply reflected in the works of poets. Naturally, each writer and poet approaches the topic differently, shaped by their own religious and cultural contexts and intellectual backgrounds. Kurdish literature, like any other literature in the region or the world, has not distanced itself from this significant human concern. In classical Kurdish literature, especially in the works of Nali, the pioneer of Central Kurmanji classical literature, death is treated from multiple dimensions. It is rare to find a love poem or other poetic work by him that does not reflect on death or incorporate the vocabulary of death.

© 2025 LARK, College of Art, Wasit University

DOI: <https://doi.org/10.31185/lark.4151>

انعكاس الأبعاد المختلفة للموت عند نالي

م.م ژينو عبدالرحمان محمد- وزارة التربية- المديرية العامة للتربية السليمانية

الملخص:

إن إحدى الأسئلة الوجودية والمستمرة التي طرحتها البشرية، هو السؤال عن ماهية الموت. وقد عملت جميع الأديان السماوية والأرضية، والمدارس الفلسفية والاجتماعية والنفسية والثقافية، بشكل مكثف و عميق على إيجاد الإجابات وتحقيق الطمأنينة والسكينة النفسية للإنسان.

بعد الأدب من الحقول المعرفية للإنسان، كونه انعكاساً لنتاج فكر وعقل ونفس الإنسان ذاته، وكانت مسألة الموت فيه موضوعاً مطروحاً باستمرار وانعكست في نتاجات الشعراء. وبطبيعة الحال، فإن كل أديب وشاعر قد تعامل معها بشكل مختلف، ضمن سياقه وفضائه الديني والثقافي وخلفيته المعرفية.

والأدب الكردي، شأنه شأن أي أدب آخر في المنطقة والعالم، لم يثنأ بنفسه عن هذه القضية الإنسانية البارزة. وفي الأدب الكلاسيكي، وخاصة رائد الأدب الكلاسيكي الكرمانجي الوسطى (نالي)، كان له تعامل متعدد الأبعاد عن الموت. إذ ينذر أن نجد غزلاً أو قصيدة له لم تنعكس فيها الموت وحقل مفردات الموت.

منهج البحث: المنهج (الوصفي التحليل)

محتوى البحث وهيكله : يتكون البحث من قسمين، وهما :
القسم الأول: في هذا القسم تم تحليل مفهوم الموت وقضية الموت من منظور الأديان المختلفة وفي الأدب عموماً.

القسم الثاني: خصص لتطبيق وتحليل وتفسير قضية الموت وأبعادها ومعانيها المختلفة في أشعار الملا خضر نالي، التي تتمثل في (التضحية بالروح والنفس في سبيل الحب، موت الأحباء والأعزاء، موت الرقباء، قضية الموت بوصفها دافعاً للصورة الشعرية والشاعرية، الموت كموضوع للقسم عند نالي، حالة البرزخ في حياة نالي بين الموت والحياة)

الكلمات المفتاحية: الشعر الكردي الكلاسيكي، الدين، قضية الموت، أبعاد الموت، نالي.

پوخته:

یهکیک لهو پرسیاره و جوودی و بهردو امانه مرؤقایهتی بهردو ام کردوویهتی، پرسیاره له چیههتی مهرگ، کۆی ئاینه ناسمانی و زهمینییهکان و قوتابخانه فلهسهفی و کۆمه لایهتی و دهروونی و کولتوورییهکان به جوړیک له جوړهکان بۆ وه لām و ئاسووده و ئاساییوونهوهی دهروونی مرؤف، دهستوپه نهجیان له گه لیدا نهرم کردووه و پیوهی سهرقال بوون و بهچری کاریان له سهر کردووه.

ئەدەبىيەت ۋەك كايە و زانستىكى مرويى، كە رەنگدانەوى بەرھەمى بىر و ئاۋەز و دەروونى خودى مرقە، تىپدا پرسى مردن بەردەوام كار لەسەر كراو بوو و لە بەرھەمى شاعيراندا رەنگدانەوتەو. ديارە ھەر ئەدىب و شاعىر يەكش لە بەستىن و فەزاي ئاينى و كۆلتوورى خويىدا و بە پاشخانى مەعرفى خوى بەجۆرىكى جياواز مامەلەى لەگەلدا كەردو.

ئەدەبى كوردش ۋەك ھەر ئەدەبىكى تىرى ناۋچەكە و دنيا، خوى لەم پرسە مرويى بەرچاۋە نەباردو. لە نيو ئەدەبى كلاسىكىشدا و بەتايىبەتى سەر مەشقى ئەدەبى كلاسىكى كرمانجى ناوەرست كە (نالى) يە، مامەلەىكى فرە رەھەند و تايىبەتى لەگەل مەرگدا كەردو. بەجۆرىكى دەتوانىن بلىن كەم غەزل و شىعرى ھەيە، وشەى مەرگ و كىلگەى وشەى مەرگى تىپدا رەنگ نەدايىتەو.

پرسىارى توپزىنەو: ئەم توپزىنەو يە بە ناو نيشانى (رەنگدانەوى رەھەندە جياوازەكانى مەرگ لای نالى)، ۋەلامى ئەم پرسىارە دەتەو، كە نالى ۋەك مرقىك و شاعىرىك و مەلایەك، چۆن لە پرسى مەرگ و مردنى پروانىو و چۆنچۆنى رەھەندە جياوازەكانى ھىناوئەو و رەنگى داوئەو و مەزراوئەوتى لە شىعرەكانىدا؟

میتۆدى توپزىنەو: میتۆدى (ۋەسفى شىكارى) بەكار ھاتو، لە رىگەيەو چەمك و مانا جياوازەكانى مەرگ بەگشتى ۋەسەفەكرىن و رەھەندە جۆراوچۆر و جياوازەكانى لە شىعرەكانى نالىدا شىكار دەكرىن. **سەنۆورى توپزىنەو:** دەقە شىعەريە كوردىيەكانى نالى شاعىر، كە لە (دىوانى نالى، لىكدانەو و لىكۆلنەو) مەلا عەبدولكەرىمى مودەررىس و فاتىح عەبدولكەرىم) ۋە ۋەرگىراون.

ناوەرۆك و پىكەتەى توپزىنەو:

توپزىنەو كە لە دوو بەش پىكەتەو، كە برىتىن لە:

بەشى يەكەم: لەم بەشەدا زاراۋە و چەمكى مەرگ و پرسى مەرگ لە روانگەى ئاينە جياوازەكان و لە ئەدەبدا بەگشتى لىكدراوئەو.

بەشى دوو: تەرخانراۋە بۆ پراكتىزە و شىكرەنەو و لىكدانەوى پرسى مەرگ و رەھەند و مانا جياوازەكانى لە شىعرەكانى مەلا خەزرى نالىدا، كە برىتىن لە (گيانەخشىن و رۆحدانان لەپىناو خۆشەويستىدا، مەرگى خۆشەويستان و نازىزان، مەرگى رەقىبان، پرسى مەرگ ۋەك سەرچاۋەيەكى وىنەى شىعرى و شىعەريەت، مەرگ ۋەك بابەتى سۆندخواردن لای نالى، دۆخى بەرزەمخىيەتى ژيانى نالى لە نىوان مردن و ژياندا).

كىلە ۋەشەكان: شىعرى كلاسىكى كوردى، ئاين، پرسى مەرگ، رەھەندەكانى مەرگ، نالى.

بەشى يەكەم: زاراۋە و چەمكى مەرگ و پرسى مەرگ لە ئاين و ئەدەبدا

له زمانى عمر مېښدا، ومک زار اوه به واتاى (السکون، وکل ما سکن فقد مات)، بېدهنگى و خاموشى هاتووه، هر شتيک بېدهنگ و خاموش بېت مردووه، هسروهه و تراوه ((الموت والموتان ضد الحياة))، بهر مانايهى که مردن دژواتاى ژيانه (المسلم، ۲۰۱۷، ۱۵۱۲).

له قورئانى پيروزيشدا، ((زاراوهى مهرگ و مردن له فورمى وشهى (الموت) و (الوفاة) داء، بيست و چوار جار هاتووه، خواى گهوره دهفص مويت: (کل نفس ذائقة الموت)، (وما تدري النفس باي ارض تموت)، هو الذي يتوفاکم في الليل)) (سهرچاوهى پيشور، ۱۵۱۴).

له باره ی ناساندنه‌کانی مهرگیشه‌وه دموتریت قورسه له چوارچیوه بدریت، پرسى مهرگ چه‌مکیکی قسه‌هه‌لگر و فرره‌هه‌ند، بویه بنناسه‌کر دنی کار یکی و انسان نبیه، له‌مه‌ی مر و ف هه‌یه بیر ده‌کاته‌ه،

لهوتەى مرقف ھەيە لە دەور و بەر و سەروشتى و ژيان و ليكەوتەكانى رادەمىننيت، يەكئەك لە پرسىيارە گەورە و خەمە قوولەكانىشى تىگەيشتنە لە مەرگ (عوسمان، ۲۰۱۵: ۳۰).

سەرەراى ئەومەش زۆربەى فەيلەسووفان و نووسەران ئاويران لەم چەمكە داوتمەو و ھەر يەكەيان بە چەشنەك پىناسەيان كردووە. ئەم جياوازى تىروانىن و بۆچوونەش ھەريەكەو لە جىگای خۆيدا شياوى سەرنج و ليوردبوونەو بوو.

بەتايەتەى زانستى فەلسەفە، لاى لە زۆربەى چەمكە ئالۆزمەكانى نيو ژيانى مرقف كردوتمەو، چونكە فەلسەفە پەيوەندى بە ھەموو ژيانەو ھەيە، وەلام بۆ ھەموو يان زۆربەى ھالەتەكان حازر دەكات، لە وردەو تا درشت، لە ديارمەو تا ناديار، لە بەرھەستەو بۆ دەرھەست، بۆ نموونە ((ئەفلاتون راى وایە ئەم مرقفە لە لەش و گيان پىكەتووە، پيش لەدايەبوون گيان لە جیھانى نموونەيدا ئازاد بوو، پاشان بەھوى ھەلەكردنەو فرێندراوتمە سەر زەوى و لەناو لەشدا زیندانى كراو، بە مردن لەم زیندانە پرزگارى دەبیت، لەبەرئەو ئەفلاتون لەو باوەردایە كە گيان نامریت و بە مەرگى لەش ناپویتەو، بەلكو ھەر بە نەمرى دەمىننیتەو)) (عزیز، ۲۰۰۸، ۱۵۲). ئەرستۆش لە لۆژىكەو گەيشتە پلانى گەردوونى، ئەم پلانى گەردوونىيەش واتە: گەردوون بەھوى پلانىكەو داریژراو و بەردەوامى ھەيە، ھەربۆیە دەتوانریت بگوتریت ھەموو وینە و ديارمەكان، بەژيان و بوون و تەنانتە مردنیشەو دەچنە قالب و چوارچۆیەى ئەو پلانى گەردوونىيەى ئەرستۆو. (عوسمان، ۲۰۱۵: ۱۱۴).

ھەر لەو چوارچۆمەشدا فەيلەسووفى ناودارى ئەلمانى فریدریك نیچە (مردن وەك دژىكى تەواو دەبىننيت لەگەڵ ژياندا و قەشە پۆلشیش راى وایە پرۆسەى مردن پرۆسەى گواستەوایە لە دنیاىكەو بۆ دنیاىكەى تر و لەم بارەىو دەلێت: بەمردنتان ژيانتان لەگەڵ خوداوەنددا يەكەمەگریتەو) (رەوف، ۲۰۲۳، ۵). دىكارى فەيلەسووفى فەرمەنسشیش لە بارەى مەرگەو دەدویت و ((ئەفل دەكاتە بنەما، لەرێگەى ئەفلەو سەروشت و مرقف پرووداوەكان و مەرگیش لە نويەدا، شەرۆفە دەكات. ئەوێ كە دىكارى لە فەيلەسووفەكانى تر جودا دەكاتەو ئەوێ كە ھەمیشە مەرگ خەمى گەورەى بوو، چونكە پێى وایە ئەفل وا لە پروودا و بەردەوامە، ئەو راستىيەش ئاشكرا دەكات كە رۆح لە دواى جەستە دەمىننیتەو)) (عوسمان، ۲۰۱۵: ۱۲۴).

ھەر لە بارەى ئەم پرسەو و تراو ((مەزنترىن دياردە، كە مرقف بايەخى پىداو و بە ریز و شكۆو مامەلەى لەگەڵ كردووە دياردەى مردنە، سەرووتەكانى تەلقين و بە خاكسپاردن لە زۆر كۆمەلگادا بەرمو لەناوچوون دەچن، بايەخدان بە مەراسیمە ئایینیەكان لە ھاوسەرگیرى و لە دایەبوون لە پاشەكشەدان، بەلام مردن تائىستاش پىروزی خۆى دەسەپىننيت و ھەستى رۆحى لەناخى مرقفا دەچەسپىت)) (ئەحمەد، ۲۰۱۶: ۱۳)، ھاوكات بەپىچەوانەشەو دەوتریت ((دياردەى مەرگ، ھەلگى كۆمەلەك پىكدزىيە، ھەروەھا بابەتێكى

وهرسكه ره و هيچ هاندريكي نيبه بو ئهوه ي بيري لي بكريتهوه، يان قسه ي له باره وه بكريت)) (مهبروك، ۲۰۱۵: ۱۵).

په وايه ئاماژه بهوش بکمين ((گهوره ترين هره شه که مروڤ له بوونيهوه تا ئه مروڤ رووبه پروي بووتهوه مردنه، ئه دياردهيه که وهک حتميه تیک که در بازبون لني مهحاله، خوي سهپاندوه وهک ياسايه کی سروشتي گشتي که ريز په پروون و هه لاوړدني تيدا نيبه. هه لوړستي مروڤ له هه مبر مردن هه لوړستي که جگه له خو بهدستانه وه له هه مبر ويستي قه در چيدي پيناكريت)) (نهحمه، ۲۰۱۶: ۲۰)، ((چونکه مردن دياردهيه که له خه يالگه ي زور به ي مروڤه کاندو به تاييه تي فويله سوف و عوامه کاندو کار يگه ريه کی نيگه تيقي هيه و به کو تايي ژيان ي مروڤي ده دهنه قه لم و هه ميشه له خو دزينه ودان لهو ترسه)) (عنه بي، ۲۰۰۴: ۷۰).

گابريل مارسيلى فويله سوو في فره نسي، تيرواني ي بو مردن دوو لايه نيه، چونکه باوه ري وايه ((مردن تنه ها ئه وکاته نازداره، که نازيزان له ده سته دهين. ئه گره به گشتي مردن وهک له ناوچوونیک سهر بکمين، نيگه رانمان ناکات، به لکو نيگه راني ته واکاتيک ده بيت، که که سيک که خوشمان دهوئ له ده ستي بدين. ئه وکات مردني ئه و ده بيته پرووداو وه ستانیک له به رانبر ئيمه و ده بيته تيکدري ئه و په يوه ندي و يه کيه تييه ي له نيوانمانديه)) (عبدولکریم، ۲۰۱۴: ۹۷).
به هه لهنجان لهو ناساندنانه ي سه ره وه، ده تو انريت بوتريت مهرگ چه مکيکي باوي نيو ژيان و ئاوه و ده رووني مروڤه، بابيه تيکي قسه هه لگر و فره هه نده، پينا سه و ده سته ردي کارنيکي ئاسان نيبه، چونکه له وه ته ي مروڤ هيه، له باره يوه بير ده کاته وه. مهرگ مه زنترين دياردهيه، که مروڤ بايه خي پنداوه و به ريز و شکو و زور جاريش به تر سه وه مامه لي له گه ل کردوه. مهرگ گهوره ترين هره شه يه له سه ر ژيان، چونکه ديارده و پر سه يه کی حتميه.

تهوه ري دووه م: مهرگ له روانگه ي نايه کانه وه

وهک ئاماژه ي پندرا پرسي مهرگ له روانگه ي ناي و کو ي بير مه ندانيشه وه هه ميشه جي ي رمان و سه رنجان بووه. ((نايه کان به هه موو جياوازيه کانيانه وه پرسي مهرگ وهکو پرووداويکي پيرو ز سهير ده کن، ئه مهش بو ئه وه ده گه ريه ته وه که مروڤ له روانگه ي ناييندا کائيکي پيرو زه، تنه انت هه ندي که رت پيروزيه که ي نزيک ده بيته وه له جين شيني خوا. به واتايه کی تر به پيرو ز سهير کردني مهرگ له ناييندا و اتا به پيرو ز سهير کردني مروڤ، چونکه دوا جار ئه وه مروڤه ده ريت، هه ر بويه شه سرووت و ريو ر سه مه ناييه کاني مهرگ له چوار چيوه يه کی شکودار و شايسته به و پيروزيه ي مروڤ ريکخراون)) (عوسمان، ۲۰۱۵: ۳۱).

له خوارموه به كورتى هئما بؤ دنيايىنى ئاينهكان لهم بارميهوه دهكهن:

۱- ديارترين ئاينه ئاسمانىيەكانى وهك ئاينى ئىسلام و مەسىحى و جوولهكه: ئهم سى ئاينه ئاسمانىيە سەيركردن ئان زور نزيكه له يەكترىيەوه سەبارەت بەم پرسە، كۆى ئاينه ئاسمانىيەكان باومەريان و ايه كه ژيان دواى مردن هەيه، مەرگ پرۆسەيەكى گواستەنەويه لەم ژيانەوه بؤ ژيانى دواى مردن، مەرگ كۆتايى ژيان نيبه. مردن وهك بەشەيەكى حەتمى له ژيانى مەوقدا دەبينرێت كه لەلايهن خەداوه ديارى كراوه، وهك له كۆتايى ئاسمانى ئاينى ئىسلامدا، كه قورئانى پيرۆزه هاتوو و خەواى گەوره دەفەر مويەت: (كل نفس ذائقة الموت) (قورئانى پيرۆز: سوورەتى ئەلەنكەبوت: ئايەتى ۵۷)، وانا هەموو نەفسەيەك يان مەوقەيەك نەمەتى مەرگ دەچێژێت. هەواكات ئاينه ئاسمانىيەكان مەوقەكان هان دەدەن بؤ بىر كەردنەوه له مەرگ وهك رێگايەك بؤ ژيانىيەكى باشتر و ئامادەبوون بؤ ژيانى دواى مردن، پێويستيشە لە رێگەى سەرووتە ئاينىيەكانەوه تويشوو بؤ ژيانى دواى مردن هەلبەگيرێت. هەروەها باومەريان و ايه مەرگ گەرانەويه بؤ لاى خەدا، وهك له قورئانى پيرۆزدا هاتوو (إنا لله وإنا إليه راجعون) (قورئانى پيرۆز: سوورەتى ئەلەبەقەرە: ئايەتى ۱۵۶).

هەر له قورئانى پيرۆزدا گەلەيك باس و بابەت له بارەى مەرگ و رەهەندىيەكانىيەوه هاتوو، بؤ نموونە: ((پێناسەى مەرگ و پێگەى باومەبوون بە مەرگ، مەرگ و دەركەوتنى لەگەڵ ناوەكان و سەيفەتەكانى خەداى گەورەدا، ئامادەبوونی فریشتەكانى مەرگ، سەختى و ناخۆشییەكانى مەرگ و دۆخى خەلك له كاتى مەرگدا، گەشتى رۆح بؤ ئاسمان دواى مەرگ، ترس و سامناكى گۆر و پرسىياری دوو فریشتە و تەنگى گۆر، شوینی رۆحەكان له بەرزەمخدا، هاندانى قورئان بؤ وەرگرتنى پەند له لەناوچوونی گەلان و تاكەكانى پێشوو و كاریگەرى بىر كەردنەوهى بەردەوام له مەرگ لەسەر باومە و رەفتارى مەسولمان)) (المسلم، ۲۰۱۷: ۴).

له كۆتايیدا، دەقەكه جەخت لەسەر گەرنكى بىر خەستەنەوهى باومەداران دەكەتەوه و ئاماژە بەوه دەكات كه مەوق لەوانەيه هەندىك راسەتى لەبەر بكات كاتێك زور سەرفالێ ژيانى دنيايى دەبێت. يەكێك لەو راسەتيانە مەرگە، كه پێويستە هەميشە ئامادەيى بۆى هەبێت چونكه لەناكاو دێت. ئەمەش سوننەتيەكه له سوننەتەكانى پێغمەبەر (د.خ) كه هانى داوین زور يادى بكەين و خۆمانى بؤ ئامادە بكەين.

۲- ئاينى بودايى: يەكێك له سەرنجەركێشترين تايبەتمەندىيەكانى بىرى بودا ئەوميه كه باسكردن له مەسەلەكانى وهك بوون، يان نەبوونی خەدا، جيهانێكى تر، نەمرى رۆح و زۆرێك لەو بابەتانە به پێهۆده و پێهەنجام دەزانێت، لەم رۆوهوه خەدى بودا بەئاشكرا دەلێت: ((من لەبارەى كۆنى و ئەزەلىي جيهانەوه رۆونكردنەوه نەداوه، هەروەك چۆن لەبارەى سنووردارى و كۆتايى هاتنیشيهوه راقەيهكم نەكردوو. هەر

۴- ناینبی گهلی توکیو: گنبر موه چینیهکان دمرباره ی گهلی توکیو دملین: تاکهکانی بروایان وایه کوژران له جهنگدا شهرمه و مردنی مروث به نهخوشی نابرووچوونه (نهمهد، ۲۰۱۶: ۹۴).

زۆر جار انیش لای بەشیک لە شاعیران و ئەدیبان بوو ئە هۆی رەشبینی و خەم و لاواندنەوه و هەندیکجاریش ئاواخواستن بە مردن و تارا دەی هانا بۆ خۆکوشتن و خۆکوشتنیش رویتوو.

1633

دەگریت) (الجعيفيرى، ٢٠٢٥: ٩٩٦) كە ديارە پرسى مردنیش يەككە لەو رووداو و ماجەرايانەى كە لە ژینگە و دەورووبەر و خێزانى شاعیردا روودەدەن.

ئەدیبان و شاعیران و چیرۆکنووس و پۆماننووسان لە ریزبەندى سەرەوى ھەستیارترین مۆقەکانن، كە بە پێگای جیاواز و شیواى تايبەت بە خۆیان بە لای پرسى مەرگدا چوون، وەك ھەر مۆقێكى ھۆشمەند و خەیاڵفراوان و سۆزاوى، لەم بارەى دەوتریت ((مۆق تەكە بوونەمۆرێكە كە پێش ئەوى بمریت ئاگایە بەوى دەمریت، مۆقەكان سەبارەت بە مەرگ سى جۆرن، ھەندێکیان لەو مۆقانەن كە لە (مەرگ دەترسن) ترساوى دەستى مەرگن، بە ھیچ جۆرێك ناوێرن باسى مەرگ بكەن، مەرگ لە خۆیان دەكەنە دەروە. ھەندێكى تریان ئەو مۆقانەن كە (مەرگ ئەندیشەن)، بێر لە خۆدى مەرگ دەكەنەو. ھەندێكى تریان (ئاگان بە مەرگ) لەگەڵ ئەو شەدا كە دڵیان دەمرن، بەلام لەھەمان كاتدا ئاگان بە مردنى خۆیان، بەبێ ئەوى لە مەرگ بترسن)) (ھەمەغەریب، ٢٠١٩: ٩٣).

ئەدیبان و شاعیران ھەر یەكەو بە ئامەز و باكگراوند و بیروباوەرى خۆیان لە مەرگیان پروانپو، وەك باكگراوندى و جودى و ئاینى و سۆفیگەرى و مۆوى و فەكرى چەپ و راسترەوى و ... ھتە، بۆ نمونە لای شاعیرى ناودارى فارس و جیھان، مەولانا جەلالەدینی رۆمى مەرگ شیرینەو كۆچەردن لەم سەراى دونیاىدا ھىندە دڵنشینە، وەك ئەو وایە بآندەيەك لە قەفەسەكەیدا نازاد بێت و جى بەئایەت. (مەولانا) ئەم جیھانە بە ماھى ئازار و ناکامەرانى دەزانیت. بەواتایەكى تر مامەلەى مەرگ لای مەولانا، مامەلەى پەرە لە شكایەت و نەرەزاییدەر بێرین لە دنیا ئەو تا دەئیت:

مەرگ، شیرین گشت و، نەقلم زین سەرا

چون قەفەس ھشتەن، پەردەن، مەرغ را (نەراقى، ٢٠١٦: ١٣١)

لای بەشێكى تری نووسەرە مەرگ وەك بێدەنگیەكى قوول و ئارام و بێژاوەژاوى لێ پروانراو، بۆیە ھەندێك لە ئەدیبان پەنايان بردووەتە بەر مەرگی ئیرادى، ((شاعیران بەتایبەتى و ئەوانەى لەم جۆرە مردنەیان پروانپو، ھەمیشە و بە ئەندازەى زۆر گەرنگیان بەبێدەنگى داو و تێیدا ژیاون، بۆ نمونە ھەردوو پۆماننووسى گەورەى جیھانى وەك (دېستۆیەفسكى و نېكۆس كازانتزاکىس)، ھاوران لەسەر ئەوى مۆق یان شاعیر كاتێك مەرگی ئیرادى ھەلدەبژێریت، بۆ ئەوێ تیايدا بگاتە مەقامى (سكوت) بێدەنگیەكى قوول)) (ھەمەغەریب، ٢٠١٩: ١٠٤).

لە شیعەرى عەرەبیدا بێرکەندەو لە مەرگ لە سەرەتادا بابەتى سەرەكى زۆربەى شیعەرەكان نەبوو، (بەلام لە سەدەى دوو و سێھەمى كۆچى (ھەشتەم و نۆھەمى زاینى) ئەم بابەتە گەرنگیەكى زۆرى پەیدا کردووە. وەك شیعەرى سۆز و پەرسە (مەرسىيە) كە يەكێك بوو لە كۆنترین جۆرەكانى شیعەرى عەرەبى و پەرسە

قوولی له کولتووری عمره پیدا هیه. هاوکات باسکردنی مهرگ تنها له شیعری پرسدا نه بووه، بهلکو له شیعری جهنگ، مهی، غزل و تنانته له مهدح و هیجاشدا باس کراوه) (عبدالسلام، ۲۰۱۷: ۱۲).

بهشیکی زوری تری ئه دبیان و شاعیران هر یه کهو به ره هندیکی تری جیاواز، مهرگ و تیمای مهرگیان بهر باسداوه، هندیکیان له ده لاقه ی ره هندی وجودی و دروونی و کومه لایه تی و شیعری و هونری و خودی و هتد، بهر باسیان داوه. دیارترینیان ره هندی کومه لایه تییه، و مختایه که نازیکیان کوچی کردووه لاوانده و هیان بو نووسیوه، و مک (تینی سون بو مهرگی دوق ولینگتون، نیدگار ئالان بو ژنه کهی، و آلت ویتمان بو ئه بر اهام لینکولن، پابلو نیرودا بو نازیز و نزیکه کانی، خه نسا بو براکانی- مو عاویه و سه خر-، ئه بو عه لائی مو عه رری بو باوکی و ... هتد. له ناو کوردیشدا نمونه بهر چاو و زور هن، ئه حمه دی خانی بو مهرگی میری بایه زید، مهوله وی بو عه بهر خاتوونی خیزانی، گوران بو مهرگی فایه ق بیکه سی شاعیر، له تیف هه لمه ت بو دایکی، شیرکو بیکه س بو مهرگی به کومه لی تراژیدیای ئه نفال و هه له بجه و ... هتد) (بروانه: دهشتی و بداغی: ۲۱۰۴: ۷-۱۵).

بهشی دووه: دیارترین ره هنده جیاوازه کانی مهرگ لای نالی

نالی (۱۸۷۷-۱۸۰۰) سه رده سته ی شاعیرانی کلاسیکی کوردیه به دیالیکتی کوردیی ناوه راست، و مک مرؤف و شاعیر که پاشخانیکیی ئاینی و ئه ده بی و کولتووری قوولی هه بووه. خودان دیوانیکیی گه و ره و پانو پوری شیعرییه. دیاره شیعریش ئه و سرووشته ی هیه، بابته و ناوه رۆکی جیاچیا و زور له خو ده گریت، به نزیکه ی هه موو بابته تیک ده بیته جیسه رنجی ئه ده ب یه کێک له بابته سه ره کییه کانی شیعریش که ئه رکی دروونی و خودی و ئاینی و کومه لایه تی هه لگرتووه له شیعردا، بابته ی مهرگ و پرسی مهرگ و دربرینی شیوه ن و نازار و شکست و خه م و لاوانده و لای شاعیر. جیی ئاماژه یه نالی جگه له وشه ی مهرگ، هاوواتاگه لیکیشی بو ئه م مه به سته به کار بر دووه، و مک (مهوت و فهوت و مردن و نه مان و ئه مانته و فهنا و قوربانی و درچوونی رۆح و جان و نه مانی عومر و .. هتد)

تویژینه و مکه ره نگدانه و هی ره هنده کانی مهرگی ده سته به شی ئه م چه شنه جیاوازه کردووه:

یه کهم: گیانه خشین و رۆحدانان له پیناو خوشه و یستیدا

مردن له پیناو خوشه و یست و نازاری دووری یار، ره هندیکی خودی و ئه فینیی قوولی شاعیرانه. بابته تیکی بهر بلاوی نئو شیعره و شاعیران رۆحیان له سه ر ده سته بو یار و مه عشو و قه که بیان، نالیش له م رووه و سه رتوی گرتووه و ده لیت:

گوت: نالی! نه تو بمره نه من دیم

خودا که ی بی، خودا که ی بی، خودا که ی! (نالی، ۱۹۷۶: ۷۱۰)

لیرەدا نالی قیمەتی هاتنی یار دەگۆریتەو بە مەرگی خۆی و نەک جارێک سێ جار ئاوات بە مردنی خۆی دەخوازێت، لە پێناو ئامادەیی و هاتنی یاردا. نالی وەک هەمیشە ئەو گەمە زمانییەکی کردووە، کە لە نیوەدیری دوو مەدا، ئەمانخاتە نێو ئەو دوو لایەنییەکی کە تایبەتمەندییەکی دیاری شیعەرەکانییەتی، کە وایک بەدریتەو کە جارێک ئاواتی هاتنی حەبیبەکیەتی و جارێکیش ئاواتخواستە بە مەرگی خۆی، چونکە هۆ و ئەنجامی یەکن. یاخود دەستەواژە (خودا کە یی) دووبارە دەکاتەو، ((دووبارە کردنەوێ و شە یان دەستەواژەیک زیاتر لە جارێک لە هەمان دەقدا بۆ مەبەستێکی تایبەتە؛ ئەمەش یان بۆ جەختکردنەو یان ئاگادارکردنەو یاخود گەورەکردنی بابەتەکیە. زانیان دابەشیان کردووە بۆ دوو جۆر، یەکیکیان ئەوێ کە لە وشەدایە و ئەوی تر لە واتادا دەبێنرێت)) (حسین، ۲۰۲۵: ۸۳).

لە دیریکی تردا دەلێت:

پروومەت شەمعی شەوی قەدرە، دلم پەروانە
نەحری مینای رۆژی عیدە، رۆحەکەم قوربانییە (نالی، ۱۹۷۶: ۵۹۰)

قوربانیدانی رۆح لە پێناو جوانی خوشەوێستەکیدە لەم دێرە شیعەرەدا دەبێنرێت و لە وێنەیەکی ناوازدە کە نالی دروستی کردووە، پروومەتی یاری چواندووە بە مۆمی شەوی قەدر و دلی خوشی بە پەروانە و رۆحی خوشی وەک قوربانی لە مینادا و لە رۆژی جەژندا بێنێو. بەهۆی پاشخانە ئاینییەکەو پستی بەستوو بە بابەتگەلیکی ئاینی وەک (شەوی قەدر و نەحر و مینا و رۆژی جەژنی قوربان و قوربانیکردن)، تالەو رەهەندەو و لە رێی گیانەخشینەو خوشەوێستی قوولی خۆی ئاراستە دلبەرەکی بکات.

لە زۆر شوێنی دیوانەکیدە ئەم رەهەندە چەند بارە دەبێتەو، کە دەلێت کە لە حەسرەت و داغی دووریدا هەموو عومرم فەوتا و مەرگم بەچاوی خۆم بێنێو و مەگەر هەر خوشەوێستی یار بتوانێت عومریکی ترم پێبەخشیتەو و بە وەسلی یار بگەم. وەک دەلێت:

بە حەسرەت عومری من یەکبارە فەوتا
مەگەر عومری دوبارەم پێ عەتا کە (نالی، ۱۹۷۶: ۷۱۰)

یان دەلێت، مەرگ و ژبانی من کە ئەمانەتیکە لەم دنیایدا دەیدەمە ماچیک، دەلێت من و تۆ پەیمانیکمان بەستوو، ئەویش ئەوێ کە من رۆحی خۆم پێ ببەخشم و تۆش ماچیکم پێ بدەیت. ئاماژە بە ئەوێ کە نالی ژیان و رۆحی خۆی بە ماچیک یار هەمبەر کردووە و دەلێت:

وہ فای عہدہ لہ من رُوح و، لہ تو ماچ

چيه چاره‌ی نه‌مانهت غه‌یری ته‌سليم (نالی، ۱۹۷۶: ۳۱۲)

دووهم: مهرگی خوشه‌ویستان و نازیزان

و مک ئاماژەى پندرا، شاعيران له کاتى مهرگى ئازيز يکياندا، کهوتوو نهته کهفوکۆلکی سۆزاوى و غەمىکی گهورهوه، لهپال دهربرینی وهفا و ریز و دهردانى ئهو ئازار و غەمه له ریی وشهوه، وىستوو یانه بارتهقای ئازارى مردنهکش له وینهى هونەرى و ئهدهبیشدا مۆمیاى بکەن، چونکه ((ئهم بابته له لایهن شاعیرهوه کاتیک له بواری ئهدهبى و هونەرییهوه، بایهخدار و سهرنجراکیش دهبیته، که توانیبیته به وینه شیعریهکی نوییهوه دهریبریت. بۆ دهربرین و ویناکردنی بابتهى دوورى له یار و له دهستدانى ئازیزان و خوشهویستان و ئهو خهم و پهژارهى که ههیهوه، دیاره ههه شاعیریکیش نویکاریى خودیى خۆى تیدا (ئهنجام داوه)) (مهمەدی، ۱۴۰۱: ۱۹۶).

ئەم ئەزمون و پرهەندە ئەقینی و خودی و وجودی و دەروونی و کۆمەڵایەتییە مەرگ لای نالی لە دوو
 ھالەتدا دەبێت، کە مەرگی (حەبیە)ی خۆشەویستی و مەرگی (سەلیمان پاشای میری بابان)ی دوستی
 نزیکی بوو، کە بەقوڵی جی نەشتەری دووریان، برینی لەسەر دەروون و ئاومزی نالی جیکەوتبوو.
 وەک لە غەزەلە دیارە دە بەیتییە کەیدا کە بۆ مەرگی حەبیە خۆشەویستی نووسبوو دەلێت:

نەمردم من ئەگەر ئەم جارە بى تۆ

نهچم، شهرت بی، ههتا ئهم خواره بی تو

...

هه‌موو روژی له‌تاو هه‌جرانی ئه‌مه‌سال

تہمہ نای مردنی پیڑارہ بی تو

له حسرهت سهروی قهددت چاوی نالی

دوو جۆگه، بهلکوو دوو رووباره بئى تۆ (نالى، ۱۹۷۶: ۳۸۰-۳۸۴)

به پروانين و خويندنه‌وى سمرتاپاي نهم غزمله ههست به ژانى قوول و بره‌رى مهرگى خوشه‌ويسته‌كه‌ى دهكرِيت و نالى نه‌يتوانيوه نهم كچه‌ى بشارينه‌وه. زياترِيش لهو دِيره‌ى كه دملِيت (هه‌موو رَوژِئ له‌تاو هيجرانى نهمسال-ته‌مه‌ننای مردنى پِزاره بى تو) دهر ده‌كه‌ويت كه سالى دواتر نووسيويه‌تى و ئوات بۆ مانى پِزارى حه‌بيبه و مردنى پيشومه‌خته‌ى خوى ده‌خوازِيت. نهم غزمله سمرتاپاي پره له ناسور و غهم و كه‌سه‌ر و ئوات به مردن و نالين و له‌به‌ر چاو كه‌وتنى شته‌كانى ده‌وروبه‌رى. هاوكات تپيدا شاعير گله‌بيه‌كى گه‌وره له خوى ده‌كات و دملِيت و نهمجاره‌ش نه‌مردم له بئتو پيدا، به‌لام شه‌رت و پهمان ده‌داته خوى كه بى يادى

ئەو تەنەت ھەتا ئەو خوارەش کە درکە و ئاماژە بۆ نزیکى شوین، نەچم. دەشائیت بۆ تۆ دەروونم وەک نەیک دەنائیت و بیناییم کویر بوو و بەرووی هیچ کەسێکدا ھەنایەت و برژانگەکانم وەک بزمەر لە چاومدان و شەرابم چوون ژەھرە، لە دواى مردنیشەت هیچ ئاشنایەکم نەماوە، ئاوات بە مان و زیندوویی پیرارت دەخوژم و بەردەوام فرمیسکم دەژیت.

یەکیکی تر لەو مردنەى کە جیکەوتی لەسەر نالیی شاعیر جێھێشتوو، مردنی (سلیمان پاشای بابان) ھ و لە غەزەلیکی پر لە وینەى شیعریی بآلادا لە بارەى کۆچى یەكجارەکییەو ھى دەلایت:

تا فەلەك دەورەى نەدا سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو

كەوكەبەى میهرى موبارەك تەلەعتى پەیدا نەبوو

تا نەگريا ناسمان و، تەم و لاى دا نەگرت،

گۆل چەمەن ئارا نەبوو، ھەم لىوى غونچە وا نەبوو

...

بۆ نیشنگەى مورخى رۆحى ئەو كە عالى فیتەرە

جیگەى خوشتر لە رەوزەى جنة الماوى نەبوو (نالی، ۱۹۷۶: ۳۷۰-۳۷۴)

دیارە مەرگی سلیمان پاشا بوو تە ھۆی لەداکیبونی ئەم غەزەلە، لێرەدا مەرگی شاهەكەى نالی کاریگەری لەسەر داناو و غەزەلیکی پر وەسف و لاواندەو ھى بۆ دەنووشت و تێیدا دەلایت گەر پاشاکانى (تەى) ئەستێرە بن، ئەوا سلیمان پاشای کۆچکردو و خۆریکی ھەمیشە درەوشاو ھە. نەك نالی و مەرقەکان غەمگین نەبوون، دەلایت: ئەو تا لە ھەسرەتى مردنیدا. ئاسمان دەگرى و تەمیش بەلى ھەسر و لاى کێشاو. ھاوکات وەسف و سەنای دادپەر وەرشى دەکات و دەلایت بۆ رۆحى جوانى ئەو جگە لە بەھەشت ھىچ شوینیک شایەنى رۆحى ئەو نییە. لە کۆتاییدا وەک جەمشید پاشای سەردەم لێى روانیو.

سێھەم: مەرگی رەقیبان (بەنموونەى باوکی حەبیبە)

ئەم چەشنە لە کاریگەری مەرگ لە ئەدەبیاتی دنیا و وینەى کەم و دەگمەنە، نالی لێرەدا رەھەندە کۆمەلایەتى و کۆلتوورى بەلى ھەسر دەروون و ئاوەزیدا کێشاو. لەو رۆو ھە دەبینین نالی شاعیر غەزەلیکی درێژى نۆزە بەیتى بە بۆنەى مەرگی باوکی دلبەرەکییە نووسىو، کە بە جۆریک لە پرگاربوون و دەرگایەك دەبینیت بۆ مولات و پیکگەشتن و دەلایت مردنی باوکت یەکیک بوو لە ئاواتە گەنگەکانى ژانم کە ھاتە دى و بەردەوام دەستەودا بووم بۆ ئەم مەرگە. ھاوکاتیش لە پەنای ئەم رۆوداوى مەرگدا وەسفیکى بەلای ھونەرى و پر وینەى شیعری حەبیبە دەکات و باوکی وەک سەدەف و قاوغیک دەچوینیت و یاریش بە مرواریدی تاقانە و دەلایت خۆت خۆش بیت و ئیتر بەستەلەکی زستانى پیریى باوکت، کە بووبوو ھۆی

ساردی نیوانمان توایهوه و بهار هات و ئیتز گولی خوشهویستیمان چرو دمهكات. تاله کوتاییدا نالی به هوشیاریهوه له باسی ئهم مهرگدا دهلیت ئهوهی ئهم غمزله بییستیت تیدهگات که نالی خهرقی نهريت و عادات و کولتور و کومه لایهتی و شیعری کردووه و تیدا دهلیت:

ماته، وهکوو زولفهینی سییهه، گرتی سهراپات

پوشی له روخت ته عبیهیی بهیدهق و شامات

تاقانه یه تیمی خهلهفی ناخری نیسان!

تو خوش بی، سهدهف بوو به فیدات، دوور بی له نافات

...

بهس گریه بکه بو پدهر و بابی حیجابت

بی بابیی تو مووریه بو وهسل و مولاقت!

بی بابیی تو بو من و تو بابی فوتووحه

بی بابیی تو خواستهیی من بوو به ناوات

بی بابی مورادی من و تو بوو به تهمهنا

بی بابی دوعایی من و تو بوو به موناچات

...

نالی یهک و نهو کهس که ته مامی غهزلهی بیست

مه علوومی بووه زور و کهمی خاریقی عادات (نالی، ۱۹۷۶: ۱۳۷-۱۴۴)

چوارهم: پرسى مهرگ وهک سهراچاوهیهکی وینهی شیعری و پیدهری شیعریهت

بهو هویهی نالی شاعیر و مهلا و زانایهکی نایینی ناوبانگرۆشتووی سهردهمهکهی خوی بووه و پله به پله له قوناغی سوختهیی و فهقییهتی و مهلا یه تیدا شهرع و کتیه ئیسلامیهکانی خویندووه، شارها و زرنه بووه له بنه ماکانی نایینی ئیسلامیدا. وهک ئامازهی پیدرا، پرسى مهرگیش که پرسىکی گهوره و گرانی نیو ئهم نایینه بووه، بهردهوام ئهم پرسه له دهروون و هزریدا و له سکیمای ئاوهمزی نالیشدا هاتوچوی کردووه و بووهته بابهمتیک که له وینه گهلکی شیعریدا بهرباسی بدات، دیاره ((سکیمای ئاوهمزی (mental schema) چوارچیمیهکی ئاوهمزی و دهروونیه، یارمهتی مروّف دمهات له ریکخستن و پرسیسکردن و ههنگرتنی زانیاریهکان و چه مکهکانی ژینگه کهی و دهرووبهری و ریکه خوشکه ریکشه تا له ئهموونی رهفتاری و زمانی هه مروّفیک تیبگهین، که ئهو چوارچیمه ئاوهمزیه له وینه و وشه دهرده بریت)) (cherry, 2024: link).

وینەشی شیعری و ڕەوانبیزی پێدەری یەکمەین و بەربلوترین شیعرییەتن لە دەقی شیعریدا و خاڵیکی جیاواز و جیاکەرەویە، وەک عبدالقاهری جورجانی کە تێروانینەکانی لە وینەشی ڕەوانبیزییدا، وەرچەرخانیکی گەورەیی درووست کرد، لە بارەیی وینەو دەلێت: ((وینە پێوانەیی دەرکێکردنی عەقڵە بەوی کە بەچاو لە شیعردا دەیبینن و ئەگەر جیاوازی لەنێوان دوو شیعردا هەبوو، ئەو بە گشتی لە وینەداوە)) (جرجانی، ۳۶۵: ۱۳۲۱). دکتۆر (محمد التونجی)یش لە فەرھەنگە ئەدەبییەکییدا بەم شیوەیە دەیناسێت: ((وینەشی شیعری کێشانی وینەیی خەیاڵییە و کاریگەرییەکی پەيوەستە بە دەروون و توانای شاعیرەکەو، هەم بەرھەست و بەرجەستە، هەشە بە پێچەوانەو درووستکراو و بەرھەست نییە (التونجی، ۱۹۹۹: ۵۹۱)، نالی سەر دەستەیی ئەم بایەییە لە ئەدەبیاتی کلاسیکی کوردیدا، خودان توانایەکی بەلایە لە چێکردنی وینەشی شیعریدا، وەک لە ویناکردنی پرسی مەرگدا، کە بە پلەیی یەکم ڕەھەندیکی ئیستاتیکی و پر شیعرییەت و بەلاگی و دواتریش ناینی و سۆفیگەری هەم لەم دێردا دەلێت:

مەعنایی نوور و زوڵمەت و نەشری حەیات و مەوت

بوو، ڕوو و زوڵف و ڕۆژی و یسال و شەوی فیراق (نالی، ۱۹۷۶: ۲۴۸)

لێردا شاعیر لە ڕینگەیی وینەگەلنکی تایبەتەو ڕوودەکاتە یار و دەلێت گەر دەتەوێت بە زمانیکی سادە چەمکە ئالۆز و مەعنەوییەکانی (نووری ئیمان، زوڵمەتی کوفر، حەیات، مەوت) بزانیت، وا من بۆت ڕوون دەکەمەو، ئەوا هەمووی بە بەرجەستەیی لای تو و لە ژبانی مندا هەن، نووری ئیمان و زوڵمەتی کوفر ڕوو و زوڵفی تون، ژیان و مەرگیش ڕۆژی و یسال و شەوی فیراقی من) و نالی لە وینەشی شیعری چواندندا هیناوانییەتیەو. هاوکات شاعیر هونەری ڕەوانبیزی لەفونەشری ڕیکی لە وشەکانی دێری یەکم بەرەمبەر وشەکانی دێری دووم بەکار هیناوە. هونەری دوالیزی دژبەکش بە زەقی لە نێوان وشەکانی (نوور و زوڵمەت، حەیات و مەوت، شەو و ڕۆژ، زوڵف و ڕوو)دا دەبێرن.

لە دێریکی تردا نالی بە لەتافەتیکیی پر شیعرییەتەو لە وینەیی شیعری خواستنی درکاودا، ڕەشی زوڵفی یار بە بەرگی مەرگ و ماتەم دەچوینیت و تێیدا زوڵفی بەکەس کردووە، دەلێت من هەناسەم لە دووری ئەودا ڕەش بووەتەو، کە چی لەبری ئەوێ شتیک بنوینیت دلم خۆش بکات و شادییەکی پێدايیت، کەچی زوڵفەکانی سەرتاپا بەرگی مەرگیان لەبەر کردووە و هیندەیی تر غەمگینم دەکات، تێیدا دەلێت:

وێکوو دوودی سیاھە ناھێ نالی و، ئەم ڕەقیبانە

لەسەر تا پێ لە بەرگی مەرگ و ماتەم ناوە زوڵفەینی (نالی، ۱۹۷۶: ۲۷۸)

پێنجەم: مەرگ وەک بابەتی سۆندخواردن لای نالی

له پرس و ږه هنده کانی مهرگدا باسیکی بهرچاو دهبنریت، که سویندخوار دنه به مهرگی یارمه کی، که کولتور و نهریتکی ږوژانه و باوی نهتهوه ږوژه لاتیه کانه بهگشتی و نهتهوه ی کوردیش بهتاییه تی. نههم پرسه له شاعر مانی نالیدا و مک شاعیریکي نیو نههم کولتور و پالنه رگه لیک له پشتیهوه دهبنرین، و مک بهپروژانین و گهوره می دلبره کی و بو سلماندن و راستی و دروستی قسه کانی و دهربرینی نازار و یادکردنهوه ی بهردهوام و دهربرینی وفاداری و بو په یوه نندیی کردن و نریکبوونهوه له خوینهر و گوینگر و هاوکاتیش له پیناو ږه هنده ناینیه کهدا که بهردهوام مردن له یادیه تی.

دیارترین نهو بهیتانهش که نالی بابته تی سویندخوار دنی به مهرگی یارمه کی و نهوانی تر تیدا بهکار بردوه، نههم بهیتانن:

نهمیسته ییش، گهرچی عهیش و عوشرهت هر تال و تالوه

به مهرگی تو، له پاشانیش دهخوی تالوی تالوی (نالی، ۱۹۷۶: ۶۸۲)

لیردها شاعیر دملیت هر چنده ژبانی نیستای ږره له ناخویشی و تالی. سویند به مهرگی یار دمخوات و دملیت دوا ی مردنیش، ژبان هر تال دهیت و جهخت له جهختکردنهوه له سهر بهردهوامی و زوری نهو تالییه.

یان دملیت:

خه رباتی دلی نالی مه فهرموو: خالییه، نایه!

به مهرگی تو قه سه م، چاوم! به زیکرت بهیتی مه عموره (نالی، ۱۹۷۶: ۴۱۱)

لیردها ږووده کاته یار و دملیت: مهلی دلت ویرانه یه و نایه مه ناوی، بو نهوه ی دلنای بکاتهوه پیی دملیت چاوه کم به مهرگی تو سویند بیت، دلم به یاد و زیکری تو بهردهوام ناوهدانه.

هر لهو ږووهوه له گهل سویندخوار دنی به مهرگی یار، ناماژه به (جی غریبان) دهکات، که مردنه. دملیت: که مردم بوم بگری و به مهرگی خوت سویندت ددهم چاوت مهریژه، با فرمیسک به چاوتنهوه دیار بیت و تیایدا دملیت:

دهزانی خو دهچینه جی غریبان

به مهرگی خوت نه گهر چاوان سیا کی! (نالی، ۱۹۷۶: ۷۰۸)

له دیریکي ترده سویند به مهرگ دمخوات بو رویشتن بو لای مهرگی مهممود پاشای بابان، که به شا بانگی دهکات، عوزر و پاساو دهینیتنهوه، که نه هاتنه کی له دهسته لاتی خویدا نییه و سه به ست نییه له نیستادا، نه گینا نهک به پی به لکوو به سهر دمچوو بو لای و دملیت:

نیشانەى فەخرە بۆ من گەر بە سەر بێم نەك بە پێ، ئەمما

بە مەرگی تۆ قەسەم، شاھم!، عوزر مەسموعە، سەرمايە (نالی، ۱۹۷۶: ۵۷۰)

شەشەم: دۆخی بەرزەخییەتی ژيانى شاعیر لە نیوان مردن و ژياندا

یەکیکی تر لەو ڕەهەندانەى کە نالی لە پای هاتن و نەهاتنى یار و غەریبیدا لە زۆر شوێنى شیعرەکانیدا ئاماژەى پێدەدا، بوونی فۆرمیک مانەومیە لە دۆخ و بەرزەخیکدا، کە لە نیوان ژیان و مردنایە. مانەوێ لە غەریبی و بەرزەخی هاتن و نەهاتنى یاردا، ئاماژەگەلیکی قوول و ماناداری هەیه لای نالی، وەک بوونی هەستیکی ئالۆز و ئاروون و ناسەقامگیر. چاوەروانی لە نیوان هیوا و ئائۆمیدیدا. ئازاری دووری و وینای ئاینی بۆ ژیان، کە تەنگ و ناخۆش و دۆخیکی ئاوارتە و ریزپەر و ئائاساییە، بەوێ کە یار نە بەتەواوی لەگەڵدایە و نە بەتەواویش لێت دوورە. لە دیارترین ئەو بەیتانەش کە نالی باس لەم دۆخە دەکات، ئەمانەن:

تۆ یوسفی ئەو حوسنی لەسەر میسری جینانی

من پیرم و فانی

لەم کولەبەیی ئەحزانە نە زیندووم و نە مردووم

هەروا بە تەماتم (نالی، ۱۹۷۶: ۲۶۵)

لێردا نالی وینای مەعشوووقەکەى بە پێغەمبەر یوسف (س.خ) و وینای خوشی بە پێغەمبەر یەعقوب (س.خ) و حوجرەکەشى بە مالى خەم (بیت الاحزان) دەچوینیت و دەلێت تۆ لە بەهەشتی خۆتدايت و منیش لێرە نە ئەوەتا زیندووم و لە غەریبیدا دەچوسیمەو و نەش ئەوەتا بمرم و بۆ خۆم بحەسێمەو. لە دێریکی تردا داوا لە مەعشوووق دەکات کە یا با بمرم ژیر خۆل بێتە چارەنووسم یان لەم غەریبیدا مەههێڵەو، کە لە نیوان ژیان و مردندام و هەمیشە چاو لە رێتم و دەلێت:

یا تۆر بەتێ، یا غۆر بەتێ با رێ بشکینین

هەر مونتەزیرە نالی ئەگەر مرد و ئەگەر ما (نالی، ۱۹۷۶: ۱۲۱)

هەر لەو ڕوووەو بەسێ ژيانى خۆی لە نیوان بەرزەخیکدا دەکات و دەلێت جارێک نەهاتیت و سەرێکم لێدەیت و زیندوو بێمەو، ئیستاش کە مردووم وەرە فاتیحایەکم بۆ بخوینە و تیايدا دەلێت:

سەر خاتیمەیی حوسنی عیبادەت کە نەهاتی

بارێ بگرە فاتیحە و دەنبی زیارەت (نالی، ۱۹۷۶: ۱۴۶)

لە دێریکی تردا، کە تەواو ئەو هەستەى نیوان ژیان و مردنی لە دووری یاردا بەروونی باس دەکات و دەلێت:

حالی نالی که نه مرد و نه ژیا! (نالی، ۱۹۷۶: ۱۲۸)

تہ نجام:

۱- له ئەدەبىياتى كوردى و بەتايبەتى لاى نالى شاعير، پرسى مهرگ ئاویزانه به پرسگهلێكى بابەتى وەك ئاين و كولتور و پرسگهلێكى خودى وەك خوشەويستى و وەفا و ريز و رق و سەرچاوەى داهينانى شيعرى نوي و تيمای نوي لەم برسەدا.

۲- دیارترین ئهو رهه‌هندانه‌ی که له شیعرى نالیدا لئو پرووه وه بهرچاوه، گیانبه‌خشین و رۆحدانان له پێناو خۆشه‌ویستیدا، مهرگی نازیزان و خۆشه‌ویستانیه‌تی، که په یومهسته به ره‌ه‌ندی خودیی نالییه‌وه.

۲- يه کيکي تر لهو ږهه ندانه که ږهه نديکي نده بي و ئيستاتيکي ههيه لای نالی، پرسى مهرگه وهک
سهرچاو ههکي وینه شیعی و شیعییه، که وینه گه لیکي ناوازه ی پی دروست کردوه.

۳- ږهه‌نډیکې تری مهرگ لای نالی، که له بابته‌ی شیعری کلاسیکدا زور ده‌بیزیت، مهرگ و ئاواخواستنی مهرگی ږه‌قیبه. نه‌وه‌ی لای نالی جیاواز تره‌راسته‌وخو‌ ناوی ږه‌قیبی هی‌ناوه (باوکی ح‌بیبیه‌یار)، که بو‌وته‌ه‌وی نه‌گ‌پشتن به‌خو‌شه‌ویسته‌که‌ی.

۴- تاییه تمه نډییه کی تری پرسی مهرگ لای نالی، باسی حال و دوخی خوږه تی له نیو عیشقا، نهویش دوخی بهرزمخیه تی ژانییه تی له نیوان مردن و ژیاندا.

۵- ږهه نديکي ديارى تری ئهم پرسه لای نالی بابتهی سویندخوار دنه به مهرگ، که له زور شوینی شیعر مکانیدا چنډ باره دهیته وه، تا دلنایای بداته بهر امبره که ی له نیاز و نیتهی خوی.

المصادر:

***قورئانی ییروۆز**

یه‌که‌م: به زمانی کوردی

۱-دیوان:

١- نالی (١٩٧٦)، دیوانی نالی: لیکۆلینهوه و لیکدانهوهی مهلا عهبدولکهزیمی مودهرپریس و فاتح عهبدولکهزیم، چاپخانهی ئهکادیمیای کوردی، بهغداد.

ب۔ کتب:

۲- ئەحمەد، بوساحە (۲۰۱۶)، مردن لە روانگەى ئايىنەكانەوه، چاپى دووهم، وەرگيرانى: دانا مەلا حەسەن، ئەندىشە بۆ چاپ و بڵاوکردنەوه، سلێمانى.

۳-دهشتی، کهریم و بداعی، عهلی(۲۰۱۴)، له ماته‌مینى هیمندا(چهند دهقیکی شین و لاواندنهوه)، بلاوکراره‌ی ئەکادیمیای کوردی، ههولیر.

۴-حه‌مه‌غریب، ته‌حسین(۲۰۱۹)، ئەدهب وەک رزگار کەر - نالی، کتیبخانه‌ی گه‌شه‌بو چاپ و بلاوکردنه‌وه، سلیمانی.

۵-پروف، د.لوقمان(۲۰۲۳)، تراژیدیای مهرگ له شیعره‌کانی شیرکو بیکه‌سدا، دیوانی گۆرستانی چراکان به‌نمونه، چاپی یه‌که‌م، په‌یمانگه‌ی ته‌کنیکی کوردستان، سلیمانی.

۶-عوسمان، سالار(۲۰۱۵)، مهرگ له نیوان فله‌سفه و ئەده‌بدا، ئەدا بوکستوری، ههولیر.

۷-عوسمان، هه‌ریم(۲۰۱۳)، چه‌مکی مردن له زمانی کوردیدا، بلاوکراره‌ی ئەکادیمیای کوردی، ههولیر.

۸-عزیز، د. حه‌مید(۲۰۰۸)، سه‌ره‌تایه‌ک له فله‌سفه‌ی کلاسیکی یۆنان، چاپی سییه‌م، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، ناوه‌ندی بلاوکردنه‌وه‌ی ناویر، ههولیر.

۹-عه‌بدولکهریم، سه‌بوور(۲۰۱۴)، چه‌مکی ژیان و مردن له شیعری مه‌وله‌وی و مه‌ولانای رۆمیدا، ناوه‌ندی غه‌زله‌نووس بو چاپ و بلاوکردنه‌وه، سلیمانی.

۱۰-مه‌بروک، ئەمه‌ل(۲۰۱۵)، فله‌سفه‌ی مردن، وه‌رگیرانی: ئارام ئەمین شوانی، چاپی یه‌که‌م، ناوه‌ندی فیربوون بو چاپ و بلاوکردنه‌وه، ههولیر.

۱۱-نه‌راقی، ئارمه‌ش(۲۰۱۶)، بوون و نه‌بوون له نیگای خه‌یام و مه‌ولاناوه، وه‌رگیرانی: که‌یوان هه‌ورامی، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، ههولیر.

۱۲-هه‌زار(۱۳۸۸)، فه‌ره‌نگی کوردی/ فارسی، چاپی شه‌شه‌م، کتابخانه ملی ایران، ئیران.

ج-گۆفار:

۱۳-حه‌مه‌ئه‌مین، باخان ئەحه‌مه‌د(۱۳۹۷)، رایله‌ی سه‌ره‌کو‌اتاکانی پیری و ته‌نیایی و مردن له هه‌ردوو شیعری (ژماره ۹۱) له دیوانی هه‌فتا په‌نجه‌ره‌ی گه‌رۆک و (پاییز له ناو پاییزدا) — شیرکو بیکه‌س، پژه‌شنامه ادبیات کردی، پاییز و زمستان، سال ۴، شماره ۶.

۱۴-حه‌مه‌دی، فه‌ره‌اد(۱۴۰۱)، نه‌ریتی ئەده‌بی و داهینه‌ریتی هونه‌ری له شیعری کلاسیکی کوردیدا: به سه‌رنجدان به شیعری کوردی ناوه‌ندی و سه‌روو، پژه‌شنامه ادبیات کردی، بهار و تابستان، سال ۸، شماره ۱.

دووه‌م: به زمانی عه‌ره‌بی

ا-کتیب:

١٥- الجرجاني، عبدالقاهر (١٣٢١)، دلائل الاعجاز، تصحيح محمد عبده و محمد محمود التركزي الشنقيطي، مطبعة مجلة المنار، القاهرة.

١٦- التونجي، الدكتور محمد (١٩٩٩)، المعجم المفصل في الادب، جزء الاول، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت.

١٧- عبدالاسلام، محمد (٢٠١٧)، الموت في الشعر العربي، ترجمة: مبروك المناعي، الطبعة الاولى، مومنون بلا حدود للنشر والتوزيع، بيروت.

ب-گؤفار:

١٨- حسين، ايات محمد، م. (٢٠٢٥). الأساليب البيانية والبديعية في شعر ربعة الرقي، لارك. 17(1/Pt1)96-80.

<https://doi.org/10.31185/lark.3872>

١٩- الجعيفيري، منى قاسم معارج م. (2025). ألم الفراق عند الشاعرتين نازك الملائكة، ستيبي سميث (دراسة مقارنة) لارك. 1014-995 , ,

<https://doi.org/10.31185/lark.4039>

٢٠- المسلم، الدكتورة دلال سليمان (٢٠١٧)، ذكر الموت في القرآن الكريم، حولية كلية الدراسات الإسلامية والعربية بنات بالزقازيق، عدد السابع.

سنيهم: مالبهر: مجلة لارك للفلسفة واللسانات والعلوم الاجتماعية
21- Cherry, Kendra (2024), What Is a Schema in Psychology?

<https://www.verywellmind.com/what-is-a-schema-2795873>

List of References:

*The Holy Qur'an

First: Kurdish References:

A- Diwan:

1 -Nali (1976), Diwani Nali: Research and Interpretation of Mullah Abdulkarim Muderris

And Fatih Abdulkarim, Kurdish Academy Printing House, Baghdad.

B -Books:

2 -Ahmad, Busaha (2016), Death from the Perspective of Religions, Second Edition, Translated by Dana Mullah Hassan, Andesha Publishing House, Sulaimaniyah.

3- Dashti, Karim and Badaghi, Ali (2014), In Hemn's Mourning (Some Blue Texts and Rejuvenation), Kurdish Academy Publishing House, Erbil.

4- Hamagharib, Tahsin (2019), Literature as Savior - Nali, Gasha Library for Printing and Publishing, Sulaimaniyah.

- 5- Rauf, Dr. Luqman (2023), Tragedy of Death in the Poems of Sherko Bekas, Cemetery of Lights, First Edition, Kurdistan Technical Institute, Sulaimaniyah.
- 6- Osman, Salar (2015), Death between philosophy and literature, Ada Books tory, Erbil.
- 7- Osman, Harem (2013), Concept of Death in Kurdish Language, Kurdish Academy Publishing House, Erbil.
- 8-Aziz, Dr. Hamid (2008), Introduction to Classical Greek Philosophy, 3rd Edition, Rojhelat Printing House, Awer Publishing Center, Erbil.
- 9- Abdulkarim, Saboor (2014), Concept of Life and Death in the Poetry of Rumi and Rumi, Ghazalnoos Publishing House, Sulaimaniyah.
- 10-Mabrook, Amal (2015), Philosophy of Death, translated by Aram Amin Shuani, first edition, Learning Center for Printing and Publishing, Erbil.
- 11- Naraqi, Aras (2016), Being and Not Being in the Eyes of Khayam and Maulana, translated by Keywan Hawrami, Rojhelat Printing House, Erbil.
- 12- Hazhar (2009), Kurdish/Persian Dictionary, Sixth Edition, National Library of Iran, Iran.

C- Magazine:

- 13-Hama Amin, Bakhan Ahmad (2018), Sherko Bekas's poem No. 91 in Seventy revolving windows and Autumn in Autumn, Kurdish Literature Research, Autumn and Winter, Year , No.
- 14-Mohammadi, Farhad (1401), Literary Tradition and Artistic Creativity in Classical Kurdish Poetry: With Reference to Middle and Upper Kurdish Poetry, Research in Kurdish Literature, spring and Summer, Year 8, No.

Second: Arabic References:

A-Books:

- 15- Al-Jurjani, Abdul Qahir (1321 Evidence of the miracle, correction: Muhammad 'Abda and Muhammad Mahmoud al-Turkizi al-Shanqiti, Al-Manar Magazine Printing House, Cairo.
- 16- Al-Tunji, Dr. Mohammed (1999), Detailed Dictionary of Literature, Part I, Second Edition, Scientific Library, Beirut.
- 17-Abdul Islam, Muhammad (2017), Death in Arabic Poetry, translated by: Mabrouk Al-Manaei, first edition, Muminwn Without Borders Publishing and Distribution, Beirut.

B- Magazine:

- 18- Ayat Muhammad Hussein, M. (2025). Rhetorical and rhetorical styles in the poetry of Rabia al-Ruqay. Lark, 17(1/Pt1)80-96.

<https://doi.org/10.31185/lark.3872>

19- Mona Qasim Maaraj M. (2025). The Pain of Separation in the Poets Nazik Al-Malaika and Stevie Smith (A Comparative Study). Lark, 17(1/Pt1), 1014-995.

<https://doi.org/10.31185/lark.4039>

20- Al-Muslim, Dr. Dalal Suleiman (2017), Mention of Death in the Holy Quran, Annals of the Faculty of Islamic and Arabic Studies for Girls in Zagazig, Issue No. 7.

Third: website:

21- Cherry, Kendra (2024), What Is a Schema in Psychology?

<https://www.verywellmind.com/what-is-a-schema-2795873>

مجلة لارك للفلسفة واللسانيات والعلوم الاجتماعية